

**הכנסת
הלשכה המשפטית**

סימוכין: 1111-6-4458
ירושלים, ח' באייר התשע"ז
4 מאי 2017

לכבוד
חברי הוועדה המשותפת לוועדת הכלכלה ולוועדת הכנסת

שלום רב,

**הנדון: הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 8) (תאגיד החדשות), התשע"ז-2017 –
הערות הייעוץ המשפטי**

להלן התייחסותי התמציתית למספר נושאים העולים מנוסח הצעת חוק השידור הציבורי הישראלי (תיקון מס' 8) (תאגיד החדשות), התשע"ז-2017 (להלן – החוק המוצע), שהונחה על שולחן הכנסת ביום ז' באייר התשע"ז (3 במאי 2017) והתקבלה היום בקריאה ראשונה.

בפתח הדברים אציין כי אינני מתייחסת במסמך זה לתכלית החוק המוצע ואף לא לקשר בין התכלית לבין ההצעות שנבחרו להגשמתה, והשפעת החוק המוצע על נושאי משרה לפי החוק העיקרי (יו"ר תאגיד השידור הישראלי, המנהל הכללי שלו ומנהל חטיבת החדשות), נושאים המחייבים התייחסות ודיון בוועדה.

עוד אציין, כי אין באמור במסמך זה כדי למצות את הערות הייעוץ המשפטי לוועדה להצעת החוק, והערות נוספות יכול שיועלו במהלך הדיון בוועדה.

1. אספקת תכנים חדשותיים ותכניות בענייני היום:

בהתאם לסעיף 7(ג) לחוק השידור הציבורי הישראלי, התשע"ד-2014 (להלן – החוק העיקרי), כנוסחו בסעיף 2 לחוק המוצע, וסעיף 82 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 13 לחוק המוצע, תאגיד החדשות שיוקם בחוק המוצע יספק לתאגיד השידור הישראלי "תוכן חדשותי ותוכן בענייני היום". ההצעה מעוררת מספר קשיים שעיקרם הם:

(1) משמעות המונח "ענייני היום": משעה שמוצעת הבחנה חד-משמעית בין תפקידי הגופים האמורים, כך שתאגיד החדשות יספק את התוכן "בענייני היום" לתאגיד השידור הישראלי, נראה שיש לברר מה כולל מונח זה.

כך למשל, האם דיווחים על עניינים כלכליים או פוליטיים אקטואליים הם בגדר תוכן בענייני היום? מה לגבי דיווחים יומיים על הקורה בעולם הספורט? מה לגבי דיווח על אקטואליה בעולם התרבות, ובכלל זה תחרויות או טקסים כדוגמת טקס חלוקת פרס ספיר או האוסקר, האירוויזיון, חידון התנ"ך? האם תכנית המדווחת על עסקי הידוענים או על ענייני השעה בעולם הבידור או המזון הם בגדר "ענייני היום"? ומה לגבי תכניות המתייחסות לימים מיוחדים (יום השואה, יום הזיכרון לחללי מערכות ישראל ונפגעי פעולות איבה, חגים, תכניות בנושאי פרשת השבוע ועוד)?

(2) תכניות מעורבות: מה לגבי תכניות בתחום מסוים, שבהן המתייחסות הן לנושאים אקטואליים והן לנושאים באותו תחום שאינם דווקא בגדר ענייני היום (תכניות כלכלה, למשל), ומה לגבי תכניות המערבות נושאי אקטואליה ונושאים אחרים, ובכלל זה תכניות בענייני היום שבהן מושמעים שירים ופזמונים? האם תכניות אלה יופקו בתאגיד החדשות או בתאגיד השידור הישראלי?

(3) האם תאגיד השידור הישראלי יהיה רשאי לערוך את התכנים או התכניות שתאגיד החדשות מספק לו ולהוסיף להם תכנים נוספים, ובכלל זה שירים וראיונות?

(4) בהעדר הבחנה ברורה לעניין חלוקת התפקידים בין התאגידים, ניתן להניח שיתגלעו בעניין זה מחלוקות. הצעת החוק אינה מתייחסת למנגנון ההכרעה בחילוקי דעות. למותר לציין, כי במחלוקת בנושאי תכנים ראוי שהגורם המכריע לא יהיה גורם ממשלתי.¹

(5) בנוגע לאספקת תכנים הנוגעים לשידורי חדשות וענייני היום בשפות שאינן השפה העברית: החוק מתייחס מפורשות לאספקת תכנים אלה בשפה הערבית, וקובע כי התכנים בשפה הערבית ימשיכו להיות מסופקים על ידי תאגיד השידור הישראלי.² החוק המוצע אינו מתייחס לתכנים אלה בשפות אחרות.

לא ברור, אם כן, האם על תאגיד החדשות לספק תכני חדשות ותכניות בענייני היום בשפות זרות (ראו לעניין זה נוסח סעיף 82(ב) לחוק המוצע: "התוכן שיפיק תאגיד החדשות יפנה למגוון האוכלוסיות והזרמים בחברה הישראלית". האם מכאן יש ללמוד כי עליו לספק חדשות וענייני היום בשפות זרות? בסעיף 7(ה) לחוק העיקרי הוראה מפורשת לפיה על תאגיד השידור הישראלי לשדר "בשפות נוספות הרווחות בחברה הישראלית"³.

2. זמני שידור תוכן חדשותי ותוכן בענייני היום וקביעת לוחות שידורים:

סעיף 63(ב1) והתוספת הראשונה לחוק העיקרי המוצעים בסעיפים 8 ו-31 לחוק המוצע מתייחסים לזמני השידור. להלן הנוסח המוצע של סעיף 63(ב1):

"(ב1) תאגיד השידור הישראלי ישדר את התוכן החדשותי והתוכן בענייני היום שמעביר לו תאגיד החדשות

¹ בסעיף 21 להחלטת הממשלה מיום 3.5.17, כנוסחה באתר משרד ראש הממשלה (להלן – החלטת הממשלה), נקבע כי במהלך הכנת הצעת החוק לקראת קריאה שנייה ושלישית יובא נוסח לעניין מנגנון להכרעה בנוגע לחלוקת לוח השידורים בין התוכן החדשותי והתוכן בענייני היום לבין התוכן שיסדר תאגיד השידור הישראלי, לרבות לעניין פריצה לשידורים ואירועים חדשותיים.

² בסעיף ה להחלטת הממשלה, הוסמך שר התקשורת לבחון את העברת תפקיד הפקת תכני החדשות ותכנים בענייני היום בשפה הערבית מתאגיד השידור הציבורי אל תאגיד החדשות, וככל שתתקבל החלטה אחרת מהקבוע בטיטוט החוק לעניין זה, ייערכו ההתאמות הנדרשות בדיונים בכנסת בעת הכנת הצעת החוק לקראת קריאה שנייה ושלישית.

³ בסעיף 11 להחלטת הממשלה נקבע כי בנוסח שתביא הממשלה לדיון בעת הכנת הצעת החוק לקריאה שנייה ושלישית ייכלל נוסח לפיו תפקיד הפקת תכני החדשות ותכנים בענייני היום של שידורי הרדיו של "קול ישראל" בשפות הרווחות בציבור בישראל ובכלל זה בשפות הרוסית והאמהרית יעבור לתאגיד החדשות, והכל בכפוף למסגרת התקציבית הקבועה לשידור הציבורי בכללותו בהתאם לחוק השידור הציבורי הישראלי.

לשם שידורם בטלוויזיה, בערוץ השידורים המרכזי, בזמנים כמפורט בתוספת הראשונה.
המועצה, בהסכמת מועצת תאגיד החדשות, רשאית לשנות את התוספת הראשונה; החלטה לעניין זה בכל אחת
מהמועצות תתקבל ברוב חבריה המכהנים.

בתוספת הראשונה מוצע:

"(1) בתוספת זו, "שעות צפיית שיא"- השעות שבין 18.00 ל-23.00, בכל יום.
(2) תאגיד השידור הישראלי ישרר תוכן חדשותי ותוכן בענייני היום שמעביר לו תאגיד החדשות
בזמנים כמפורט להלן:

- (א) בשעות צפיית שיא - 180 דקות לפחות;
(ב) בשעות שאינן שעות צפיית שיא - 90 דקות לפחות."

הוראות מוצעות אלה מעוררות מספר קשיים:

(1) בהתאם לנוסח המוצע, ההחלטה בדבר זמני שידור תוכן חדשותי ותוכן בענייני היום בטלוויזיה
נתונה לתאגיד השידור הישראלי, ובלבד שבין השעות 18:00 ל-23:00 (סה"כ במהלך חמש שעות
שידור) ישודר תוכן כאמור במשך לפחות שלוש שעות, וביתר שעות היממה – לפחות שעה וחצי.
מאחר ששינוי מתכונת זו מותנה בהסכמת שני התאגידים, נוצר מצב לפיו בפועל תאגיד השידור
הישראלי קובע את זמני השידור, ובלבד שיהיו בטווח השעות האמורות, אף אם שעות אלה אינן
מקובלות על תאגיד החדשות.

(2) מה משמעות המילה "לפחות"? מי יקבע אם תאגיד החדשות יספק תוכן ליותר משלוש שעות
בשעות צפיית השיא, או ליותר משעה וחצי ביתר שעות היממה, ומי יקבע אם התכנים שישפק
תאגיד החדשות אכן ישודרו בפועל על-ידי תאגיד השידור הישראלי?

(3) גם ההוראות הנוגעות לאישור לוחות השידורים מעוררות קושי: בהתאם לסעיף 11(3) לחוק
העיקרי בנוסחו בסעיף 3 לחוק המוצע, וסעיף 82(1) לחוק העיקרי בנוסחו בסעיף 13 לחוק המוצע,
מועצת תאגיד השידור הישראלי תאשר את לוח השידורים של התאגיד האמור, "למעט לעניין
התכנים שמעביר תאגיד החדשות לתאגיד השידור הישראלי", ואילו מועצת תאגיד החדשות תאשר את
לוחות השידורים של התכנים שמפיק תאגיד החדשות. לא נקבע בהצעת החוק כיצד יעשה
התיאום בין שני לוחות השידורים, ומי יכריע בחילוקי דעות שעלולים להתעורר בעניין זה.⁴

(4) הצעת החוק אינה נותנת מענה לשידור מבוקי חדשות במתכונת לא קבועה, חדשות מתפרצות
ואירועים לא צפויים הדורשים זמן שידור ממושך, כגון אירועי ביטחון משמעותיים ועוד.⁵
בנוסף, מה קורה אם תאגיד החדשות מכין ומספק תכנים לשידור מידי, ותאגיד השידור הישראלי
לא מעוניין לקטוע את התכנית שהוא משדר באותה שעה, או מסכים לקטוע לזמן קצר בלבד?
לחלופין, מה יקרה אם תאגיד השידור הישראלי יסבור כי התכנים החדשותיים, בענייני היום,
מצדיקים התייחסות מיידית או ממושכת, ותאגיד החדשות לא יסבור כן או שלא יספק תכנים
בהתאם?

⁴ בסעיף 21 להחלטת הממשלה נקבע כי יובא נוסח במהלך הכנת הצעת החוק לקראת קריאה שנייה ושלישית לעניין
מנגנון להכרעה בנוגע לחלוקת לוח השידורים בין התוכן החדשותי והתוכן בענייני היום לבין התוכן שישדר תאגיד
השידור הישראלי, לרבות לעניין פריצה לשידורים ואירועים חדשותיים.

⁵ ראו הערת שוליים 4.

(5) כשמדובר בחדשות מתפרצות המחייבות ראיון כתבים בשטח, האם מי שמגיש את התכנית מטעם תאגיד השידור הישראלי באותה שעה יהיה רשאי לראיון כתב של תאגיד החדשות, או שתהיה חובה לעבור לאולפן תאגיד החדשות, כך שככל שמדובר בחדשות או בתכנית בענייני היום, כל הגורמים המופיעים על המסך או מושמעים ברדיו יהיו מטעם תאגיד החדשות?

3. תקציב תאגיד החדשות:

בהתאם לסעיף 80 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 12 לחוק המוצע, תקציב תאגיד החדשות יהיה קבוע, ויעמוד על 135 מיליון שקלים. בהתאם לפרט 3 לתוספת לחוק העיקרי כנוסחה ערב הצעת החוק, תאגיד השידור הישראלי היה חייב להוציא 160 מיליון שקלים **לפחות** למימון והפקה של שידורי חדשות ותכניות בענייני היום. כעולה מדברי ההסבר, ההפחתה של 25 מיליון השקלים נובעת מכך שתכני חדשות וענייני היום בערבית ימשיכו להיות מופקים על-ידי תאגיד השידור הישראלי. בעניין התקציב מתעוררים מספר קשיים:

(1) על פניו, נראה שלתאגיד החדשות הוקצה תקציב נמוך מהתקציב שהוקצה לשם הפקת אותם תכנים בתאגיד השידור הישראלי. כאמור, על-פי החוק העיקרי, תאגיד השידור הישראלי חוייב בהוצאה שנתית של 160 מיליון שקלים **לפחות** להפקת חדשות ותכניות בענייני היום, דהיינו, ניתן היה להקצות למטרות אלה סכומים גבוהים יותר, דבר המתבקש בעיקר בשנים שבהם שידורי החדשות וענייני היום נוגסים נתח גדול יותר מכלל זמן השידורים.

מעבר לכך, הסכום האמור לא כולל הוצאות כלליות, שבהתאם לחוק העיקרי תאגיד השידור הישראלי נושא בהן, כמו עלות הוצאות פעילות המועצה, עלות שכר בעלי תפקידים (מנכ"ל, רואה חשבון מבקר, יועץ משפטי, מבקר פנימי וממונה על קבילות הציבור) ועלות מקרקעין. הוצאות אלה, ככל שמדובר בפעילות תאגיד החדשות, ימומנו עתה, בהתאם לחוק המוצע, מתקציבו של תאגיד החדשות ויפחיתו את התקציב למימון הפקת חדשות ותכניות בענייני היום. יש לזכור, שככל שהתקציב המוקצה להפקות כאמור נמוך יותר, סביר להניח שאיכות תכניות אלה תרד.

(2) כאמור, קביעת תקציב קשיח, בפרט בכל הנוגע לחדשות וענייני היום, מעוררת קושי במקרה שיידרש תוכן חדשותי לא צפוי, כגון באירועים מיוחדים (בהנחה שהחובה להפיק ולממן תכני חדשות ותכניות מיוחדות בענייני היום במקרים אלה אכן תוטל על תאגיד החדשות). מעבר לכך, לא ברור אם התקציב האמור יאפשר להחליט על היקף שידורים שיפיק תאגיד החדשות מעבר להיקף המינימלי הקבוע בתוספת.

(3) תקציב תאגיד השידור הישראלי מורכב גם מהכנסותיו לפי החוק, הכוללים הכנסות ממכירת תכנים לגורמים מסחריים (סעיף 67 לחוק העיקרי), וכן מפרסומות ברדיו (סעיף 70 לחוק העיקרי) ותשדירים לשירות הציבור ברדיו ובטלוויזיה (סעיף 71 לחוק העיקרי). בהתאם למוצע, הכנסות אלו יישארו בידי תאגיד השידור הישראלי, אף אם מדובר במכירת תכנים שסיפק ומימן תאגיד החדשות או בפרסומות ותשדירים המשודרים במהלך תכנית שסיפק ומימן תאגיד החדשות.

4. המנהל הכללי של תאגיד החדשות:

סעיף 182 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 13 לחוק המוצע, מונה את הכישורים הנדרשים לתפקיד המנהל הכללי של תאגיד החדשות, שאינם כוללים ניסיון עיתונאי, זאת בדומה לכישורים הנדרשים לתפקיד המנהל הכללי של תאגיד השידור הישראלי. לעומת זאת, לתפקיד העורך הראשי, נדרש ניסיון משמעותי בתחום העיתונות. כידוע, המנהל הכללי של תאגיד החדשות יחלוש על תקציבי התאגיד, האמור לייצר רק תוכני חדשות ותכניות בענייני היום. גם קבלת עיתונאים, עורכים או מגישים על ידי העורך הראשי טעונה אישור המנהל הכללי.

לפיכך, נראה שיש חשיבות שגם המנהל הכללי יהיה בעל ניסיון משמעותי בתחום העיתונות, שכן ברור שבאמצעות תקציבים והחלטות בעניין איוש משרות עיתונאיות ניתן להשפיע באופן מהותי גם על התכנים.

5. מעורבות הממונה על התקציבים במשרד האוצר:

סעיף 82(זג), כנוסחו בסעיף 13 המוצע, קובע כי תאגיד השידור הישראלי ותאגיד החדשות יחתמו על הסכם לאספקת הטובין, המקרקעין והשירותים שעל תאגיד השידור הישראלי לספק לתאגיד החדשות ולתשלומים שעל תאגיד החדשות לשלם לו בתמורה לכך. בסעיף קטן (ז) של אותו הסעיף נקבע כי אם "התעוררה מחלוקת בין תאגיד השידור הישראלי לתאגיד החדשות בגיבוש ההסכם האמור בסעיף קטן (ג) או ביישום הוראותיו, בעניין הנוגע לתקציב או לתפעול, יכריע בעניין הממונה על התקציבים במשרד האוצר."

הסמכות לקבוע את גובה התמורה טומנת בחובה את היכולת להשפיע על התכנים. כך, ככל שהתמורה שתיקבע תהיה גבוהה יותר, היכולת להפיק תכנים איכותיים נפגעת, בין היתר בהתחשב בכך שבהתאם למוצע תקציב תאגיד החדשות הוא תקציב קשיח ואינו נתון לשינויים המביאים בחשבון את התמורה שיהיה על תאגיד החדשות לשלם לתאגיד השידור הישראלי. כך גם החלטה בעניין האמצעים שעל תאגיד השידור הישראלי יהיה להעמיד לטובת תאגיד החדשות (שימוש בניידות שידור, למשל). העולה מכך הוא שבידי גורם ממשלתי (הממונה על התקציבים באוצר) ניתן בפועל כוח להשפיע על תכנים בשידורי החדשות וענייני היום, למרות שלשון הסעיף אינה נותנת סמכות כזו בידיו ככל שמדובר בתכנים או בעריכה.

6. תחילת שידורי תאגיד החדשות:

(1) בהתאם להוראות סעיף 92 לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 17 לחוק המוצע, על תאגיד החדשות להעביר לתאגיד השידור הישראלי את תוכני החדשות וענייני היום החל ביום התחילה – י"ט באייר התשע"ז (15 במאי 2017) (להלן – יום תחילת השידורים). תאגיד החדשות יוקם ביום תחילת החוק המוצע, דהיינו, ביום פרסומו ברשומות של החוק המוצע, לאחר קבלתו בכנסת בקריאות השניה והשלישית.

משמעות הוראה זו היא שלפי החוק, החל ביום תחילת השידורים, על תאגיד החדשות, שרק יוקם באותו מועד, לספק תכני חדשות ותכניות בענייני היום, ללא שניתן לו זמן להיערך לכך.

מאחר שברור שלא ניתן להקים את כל האורגנים של התאגיד החדש בתוך יום - יומיים, הוסף לחוק המוצע, בסעיף 21, סימן ג' לפרק ט"ו (סעיפים 98 עד 99) לחוק העיקרי, שעניינו "הוראות

מעבר להקמת תאגיד החדשות". בהתאם להוראות אלה, הכונס הרשמי ימנה מנהל כללי זמני⁶, עובדי תאגיד השידור הישראלי שהיו מיועדים לעבוד בחטיבת החדשות יעברו לתאגיד החדשות, בכפוף להסכמתם, ומי שהיה מיועד לתפקיד מנהל חטיבת החדשות בתאגיד השידור הישראלי יהיה העורך הראשי בתאגיד החדשות, בכפוף להסכמתו. ואולם, נראה שאין בהוראות אלה כדי להבטיח שביום 15 במאי 2017 אכן יוכל תאגיד החדשות לספק את התכנים בהתאם לחוק המוצע: כך, על מינוי מנהל כללי זמני חלות הוראות שונות, וביניהן החלת סעיפים מחוק החברות הממשלתיות, התשל"ה-1975, המחייבות, בין היתר, בדיקה ואישור של הוועדה לבדיקת מינויים, ובהליך בדיקה ראוי לא ניתן יהיה למנותו עד למועד תחילת השידורים.

לגבי העובדים העוברים, כאמור לעיל, יש לקבל את הסכמתם למעבר, וככל שלא תתקבל, יהיה על תאגיד החדשות להתחיל לשדר בכוח אדם חסר. לגבי מנהל חטיבת החדשות, אם לא תתקבל הסכמתו למעבר לתאגיד החדשות לתפקיד העורך הראשי, סעיף 98(ו) המוצע קובע, כי "המנהל הכללי הזמני של תאגיד החדשות ימלא את תפקיד העורך הראשי בתאגיד החדשות עד למינוי עורך ראשי במקומו...". העולה מהאמור לעיל הוא שעלול להיווצר מצב שבו יהיה על תאגיד החדשות לספק תכני חדשות ותכנים בענייני היום ללא עורך ראשי וללא מנכ"ל זמני (ועם, כאמור, כוח אדם מצומצם).

(2) סעיף 30 לחוק המוצע מבטל את סעיף 149 לחוק העיקרי, שעניינו "הוראת שעה לעניין רכישת תכניות בענייני היום", ובהתאם לו, בתקופה של שנתיים מיום התחילה, חטיבת החדשות של תאגיד השידור הישראלי היתה רשאית לרכוש תכניות בענייני היום (ודוק: תכניות בענייני היום בלבד, ולא שידורי חדשות).

החוק המוצע לא קובע מה דינן של התקשרויות שנעשו כבר, ולפיכך מעמיד את המדינה בסיכון לתביעות ולתשלום פיצויים בעניין זה. ככל שחטיבת החדשות בתאגיד השידור הישראלי לא נערכה להפקת תכניות בענייני היום, או שנערכה לכך בצורה מצומצמת, ראוי לברר אם ומתי יוכל תאגיד החדשות לעמוד בדרישת החוק המוצע לשדר תכניות בענייני היום.

7. מינוי מנהל כללי זמני:

באתר משרד המשפטים מוגדר הכונס הרשמי, כ- "גורם המופקד על הטיפול בהליכי חדלות פירעון, הכוללים פשיטות רגל של יחידים, הליכי פירוק של חברות, הבראת חברות והסדרי נושים." בהתאם לכך, הכונס הרשמי הוא זה שהופקד בחוק העיקרי על פירוק רשות השידור, ובתוקף תפקיד זה גם על המשך פעילותה עד לפירוקה. על הכונס הרשמי הוטל, בסעיף 103(ד) לחוק העיקרי, גם למנות את העורך הראשי של רשות השידור בפירוק, וכן בעלי תפקידים נוספים. עם זאת, מינויים אלה טעונים אישור בית המשפט. בהתאם לחוק העיקרי, אין כל זיקה בין הכונס הרשמי לבין הקמת תאגיד השידור הישראלי ופעילותו.

⁶ ראו התייחסות בסעיף 7 להלן.

עתה, בהתאם להוראות סעיף 98א לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 21 לחוק המוצע, מינוי מנהל כללי זמני לתאגיד החדשות הוטל על הכונס הרשמי, ובהתאם לסעיף 98ב לחוק המוצע, עד למינוי מועצת תאגיד החדשות יפקח הכונס הרשמי על פעולות המנהל הכללי הזמני של תאגיד החדשות, למעט בהיבטים של תוכן ועריכה.

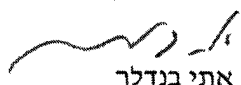
הוראות אלה מעוררות קשיים:

(1) לא ברור מה הזיקה בין כלל תפקידיו של הכונס הרשמי לבין מינוי מנהל כללי זמני לתאגיד חדש המוקם לפי החוק המוצע.

(2) מינוי המנהל הכללי הזמני של תאגיד החדשות על ידי הכונס הרשמי אינו טעון אישור בית משפט, בדומה למינויים אחרים שבסמכות הכונס הרשמי, ואף אינו טעון המלצה של ועדת איתור חיצונית. ספק אם יש מקום להסתפק, אף אם מדובר במנהל כללי זמני בלבד, באישור של הוועדה לבדיקת מינויים הפועלת לפי חוק החברות הממשלתיות בלבד. בהקשר זה נשוב ונזכיר שככל שמנהל חטיבת החדשות של תאגיד השידור הישראלי לא יסכים להיות העורך הראשי בתאגיד החדשות, סמכויות העורך הראשי יעברו למנהל הכללי הזמני. יוצא, אפוא, שבידי הכונס הרשמי, שהוא גורם ממשלתי, ניתנת סמכות רחבה ביותר, למנות בפועל את העורך הראשי הזמני של תאגיד החדשות.

(3) בהתאם לסעיף 98ב לחוק העיקרי כנוסחו בסעיף 21 לחוק המוצע, עד למינוי מועצת תאגיד החדשות, יפקח הכונס הרשמי על פעולות המנהל הכללי הזמני של תאגיד החדשות, למעט בהיבטים של תוכן ועריכה. שוב, לא ברור מה הקשר בין תפקידי הכונס הרשמי לבין ניהול תאגיד חדש – תאגיד החדשות המוקם לפי החוק המוצע. יוער גם, שכלל לא ברור מה יכללו תפקידי הפיקוח האמורים והאם הם יכללו את כל תפקידי הפיקוח של מועצת תאגיד החדשות האמורה לפקח על המנהל הכללי, כמפורט בחוק, ובכלל זה קביעת מדיניות.

בכבוד רב,

אתי בנדלר

המשנה ליועץ המשפטי לכנסת
והיועצת המשפטית לוועדת הכלכלה

